

پیام سیما صاحبی (پوینده) برای آیین دهمین سالگرد قتل‌های سیاسی پاییز ۱۳۷۷، امامزاده طاهر

دیروز

در سوگتان نشستیم

و امروز

نظاره می‌کنیم

نامتان را

بر تاریخ آزاداندیشان

بر تاریخ قلم شکسته‌گان

بر تاریخ کلام بریده‌گان

سوگواره دیروز ما

خشم امروز ماست

که سر باز می‌کند

روزی

بر شما اهریمنان جهل

بر شما حامیان مرگ

امام زاده طاهر امروز گورستان روشنفکران و فرهنگ نامیدگانی است که حتی کالبدهای بی‌روحشان سرکوب‌گران

فرهنگ و جانیان روشنفکرکش را به وحشت می‌اندازد. آنان که نویسندگان این مرز و بوم را به قتل می‌رسانند

تا صدایشان را در گلو خفه کنند و آنانی که روح خلاق و آزادی اندیشه نویسنده را می‌کشند و نوشته‌هایش را از

تیغ سانسور رد می‌کنند همه و همه قاتلان روشنفکرکش هستند. قتل تنها آن نیست که پیکر انسانی را بی‌جان کنی.

قتل اندیشه به مراتب سنگین‌تر است .

پوینده و مختاری امروز در این گورستان خفته‌اند چون مدافعان پی‌گیر آزادی قلم و اندیشه بودند و در برابر

حکومت گران سر تعظیم فرود نیاوردند .

امروز که دیگر به علت فشارهای بین‌المللی نمی‌توانند چون گذشته طناب سیمی بر گردن قلم بدستان بیاندازند و

جسد‌هایشان را در متروکه‌گاه‌های دیارشان رها کنند با ارباب تهدید و سانسور روح نویسندگان و روزنامه نگاران

و روشنفکران را نشانه گرفته‌اند. می‌خواهند که آنان نوشتن را رها کرده و در خانه‌هایشان به انسان منزوی

بدل شوند و خلاقیت شان را نه در جهت روشنگری که در جهت سرخوردگی انسان‌ها و خودفروشی سرمایه‌گذاری کنند.

ولی نویسندگان و روزنامه‌نگاران متعهد ما علی‌رغم همه فشارها و تهدیدها به نوشتن در راه روشنگری ادامه

می‌دهند و ادامه خواهند داد .

انتخاب روز ۱۳ آذر به عنوان روز مبارزه علیه سانسور از سوی کانون نویسندگان ایران در واقع حرکتی است از سوی

این نویسندگان متعهد که علیه تیغ سانسور به پا خواستند و به یاد دو عضو فعال کانون نویسندگان که جانشان را در

راه آزادی عقیده و بیان نثار کردند اعلام نمودند که چون دو یار از دست داده شان خواستار پی‌گیر آزادی قلم و

اندیشه هستند .

محمد جعفر پوینده در مصاحبه ای در دفاع از آزادی بیان و عقیده می‌گوید:

" امیدوارم آزادی بی‌قید و شرط اندیشه و بیان و رفع تمام شیوه‌ها و انواع سانسور و حفظ استقلال و خودمختاری

در عرصه هنر و ادب- آرزویی که تا تحقق آن راه درازی در پیش است- چنان پرتوان و فراگیر شود که نه فقط

اساس منشور کانون نویسندگان ایران باشد بلکه به قانون اساسی بین‌الملل جمهور نویسندگان دنیا بدل شود و تمام

قوانین اساسی و غیراساسی کشورها و نهادهای ملی و بین‌المللی را با خود هماهنگ سازد."

بهر حال روزهای درد و فشار همچنان ادامه دارد و دامنه هر روز بر نویسندگان و روزنامه نگاران و همه

قلم‌بدستان این مرزوبوم تنگتر می‌شود. ولی من امیدوارم که روزهای درد و رنج روزی پایان یابند و نویسندگان

ما بدون هیچ تهدید و فشاری با خلاقیت خود روزنه فرهنگی نوینی را بر ملت ما بگشایند.

به امید روزی که دیگر هیچ قلمی شکسته نشود.

سیما صاحبی همسر محمد جعفر پوینده

۱۵ آذر ۱۳۸۷